

[Christmas Møller.]

jævnt og roligt. Befolkningen skal lules i Søvn, og Regeringen har en aabenbar Interesse heri. Vor Interesse er af modsat Art, ganske simpelt fordi vi er af den Opfattelse, at Regeringen ikke taber sit Maal af Syne, men at den, saaledes som vi har saa mange Vidnesbyrd om, vil forsøge ved smaa og mindre vidtrækkende Ændringer, navnlig paa de principielle Omraader, at sætte ind for, naar Tiden kommer, at sætte ind med sit Program paa en ganske anderledes voldsom Maade. Men denne Debat har dog alligevel vist noget. Den har vist, at den højtærede Regering ikke vil komme med Kriseforslag, saaledes som den tidligere socialdemokratiske Regering gjorde, og saaledes som det socialdemokratiske Oppositionsparti gjorde. Dette er udelukket af Hensyn til det radikale Venstre.

Men jeg maa gøre nogle Bemærkninger om hele dette Forhold, ogsaa af den Grund, at man ofte fra socialdemokratisk Side taler om Toldforslagene paa en Maade, som om de socialdemokratiske Toldforslag alene indeholdt Told og ikke noget som helst andet. Man vil nemlig vide, at navnlig den første socialdemokratiske Regerings Forslag i høj Grad indeholdt andre Bestemmelser end Bestemmelser om Told, op til en Krisetold paa 24 pCt. De indeholdt i stor Udstrækning Tilskud og Millionudgifter paa anden Maade. Naar derfor Socialdemokratiet og Regeringen ogsaa her har beklaget sig over den Stilling, der blev indtaget til dette Forslag, kan man aldeles ikke gøre det op paa den Maade, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gjorde det.

Jeg maa i denne Forbindelse gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlems Tale angaaende den økonomiske Politik, der blev ført i Aarene 1926—28. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen søgte, saaledes som han mange Gange har gjort det, at give Udtryk for, at der indenfor det konservative Folkeparti var afvigende Anskuelser angaaende den Stilling, vi skulde indtage til vort Toldforslag i 1927 og vort Forslag i 1928. Det ærede Medlem kan blive ved, saa ofte han vil, at komme med disse Paastande og sige, at vi fra konservativ Side kæmpede en fortvivlet Kamp for at komme ud af den Situation, vi var i. Forholdet er jo dog dette, at for Socialdemokratiets Vedkommende var Stillingen den, at det i 1927 og 1928 søgte at anvende Toldspørgsmaalet politisk, men i samme Øjeblik der i begge Rigsdagens Ting var Mulighed for paa dette begrænsede Omraade at gennemføre Foranstalt-

ninger, saa lukkede man fra Socialdemokratiets Side af; man gjorde det i Rigsdagssamlingen 1928—29, og man gjorde det navnlig ved hele den Maade, hvorpaa Socialdemokratiet dannede sin Regering i Foraaret 1929. Og den Paastand, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fremsatte om, at det konservative Folkeparti søgte at komme ud af en Politik i 1927, er fuldkommen urigtig. Da Forholdet blev dette i Sommeren 1927, at vort Forslag ikke var kommet til Afstemning i det høje Ting, saa stillede den konservative Rigsdagsgruppe, ikke med en Revne, saaledes som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ogsaa urigtigt sagde, men saa fremsatte *hele* den konservative Rigsdagsgruppes daværende 28 Medlemmer som Ændringsforslag til 3die Behandling det Forslag, der ikke var kommet til Afstemning ved 2den Behandling, og gav dermed Udtryk for den enige Opfattelse indenfor vort Parti angaaende denne Sag. Det nytter ikke, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen taler, saadan som han gør; det er en Kendsgerning, hvad jeg her har redegjort for, at denne Stilling indtog den konservative Rigsdagsgruppe. Nej, hvis det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vil bevæge sig i det højtidelige Sprog, han paa dette Omraade anvender, saa tror jeg, at han skulde slaa op i Rigsdagstidenden og læse de Bemærkninger igennem, som han i Maj 1929 fremsatte overfor det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard gav Udtryk for, at han havde troet, at der var nogen Ærlighed tilbage i det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, men saa sagde det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i Virkeligheden selv, at deri tog det ærede Medlem Hr. Korsgaard fuldkommen fejl, der var ikke en Draabe tilbage. Under sin Omtale af, at jeg skulde se en Smule paa min egen Stilling med Hensyn til Toldspørgsmaal i Forhold til mit Parti, omtalte den højtærede Statsminister en Vending, som jeg adskillige Gange har dementeret, at jeg har brugt. Jeg vil videre sige til den højtærede Statsminister, at jeg var Medforslagsstiller baade i 1927 og 1928 af de Toldforslag, som kom fra det konservative Folkeparti.

Men mere Interesse end denne Fortid, som jeg ikke tror, den højtærede Regering kan vente sig meget af politisk set, forekommer det mig, at Fremtiden maa høve. Baade det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og ogsaa den højtærede Handelsminister talte jo i saa Henseende om Tekstilindustriens vanskelige Stilling. Jeg er nu ikke helt sikker paa, at man objektivt kan gøre det op helt,